

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

Kundgörelser.

Som Hospitalets inkomster, til större delen, bero på frivilliga offer och almosor; så recommenderar man des inwånare, det är: usla, eländiga och kanske utesinniga, människo-bilder, til öm åtanke hos alle, som äga både wett och penningar, i förtröstan, at de Christ- och mänskliga använda twänne så dyra förmåner.

Witterlefs-SälTapet i Stockholm har nu gifwet ut första delen af sina öfningar, som fås emot 2 Dal. 16 öre Kopparm. exemplaret.

Hos Herr Handelsmannen James Marshall, boende på Smedjegatan, finnas Kurne korkar, båt-re och sämre, til köps: äfwen några tunnor Engelska Potatoes. Jag spår, at ingen skeppa är qwar i aften.

Et rum åt gatan kan utan drögsål tilltrådas hos Sadelmakaren Fock: likaledes en kallare, hwarom tillföre, hos Herr Niclas Swenson.

På Torsdag wäntar man 2 Trior, en af Corelli och en af Spanjoletti, samt en Solo på Pleutetraversiere, upfatt af den berömda Simson, hwar efter Concerten krönes, och kanske til et slut före Jul, med en fullständig Chor af Handels ej obekanta Krönings-musique.

Tisdagen klockan 10 före middagen kommer på Stadens Auktions-kammare at försäljas et parti skadad hampa, som kan förut beses uti afledne Sam. Rantes Magasin på Smedjegatan.

Götheborgska

Magasinet.

Lördagen, den 13 December 1760.

Ytterligare Fortsättning af Brevwet,
No 47 och 49.

Om tiden, rörande ytterste domen, har jag fått se Brevwet både för mycket och för litet. Läs och nu se närmare in i ceremoniellet, och afmåla selskaps högtideligheten.

J weten, så många som Christne ären, hwilken Domaren är, nämligen Herren Jesus, i synlig gestalt, omringad med millioner Änglar, och klädd i sin och sin Faderns härlighet, det är i sit Majestet. At han blifwer synlig, bewises af Apostl. G. 1, närest Ängelen säger: I Galilaiske män, denne Jesus, som uptagen är från eder i himmelen, han skal så komma, som i sedt honom upfara i himmelen. At Domaren är Kristus, efter sin mänskliga natur, sluter jag af des ord i Joh. 5. Jcke dömer Fadren någon, heter det, ty han hafwer gifwet all dom åt Sonen. Lagstiftaren är wäl med all rätta Domaren; hwarföre Fadren, Sonen och

Ddd

den

den Helige Ande äger domsäte. Men i kraft af återlöfningen fodras, at den, som lagt ut lösepennningen, måtte öfwerantwarda de frigjorde; och den som frigör, eller dömer, är ju samma Person. Domaren är då HErren Kristus: men huru ser han ut? Huru skal han igenkännas i det stora salskapet? Bland oräknelige Änglar och Helgon, af hvilka det ena öfvergår i klarhet det andra, är kanske swårt, at urskilja människones Son? Nej, målare träffa ej illa, som föreställa Hjelten af Israael, skinande som solen och glimmande af strålar, spridde kring om hufvudet. Men det är troligt, at samma ljus utgår af hele kroppen, som kommer hel och hållen at både i glans och fasthet öfverträffa allt, hvad inbillas kan. Det är troligt, af Moses och Eliä skinande klarhet, at öfverdomaren blifwer öfwer all måtta lysande, så at på den delen af himmelen ingen sol eller måne tärwas. Och lärer detta blifwa råtta, och mest i ögonen stickande kännemärket af människones Son, då han kommer i skyn, och alle helige Änglar med honom.

Hörer til, i människo-barn, och låter edra tårar spela på et sålt, hvilket uppenbarelsen afsmått. Huru utlåter sig selswe Domaren? Jo, detta säger Skriften: **När människones Son warer kommandes i sit Majestet, och alle helige Änglar med honom, då skal han sitta på sin härlighets stol, och för honom skola församlas all folk.** Och en annan Skrift: **At selswe HErren skal nederstiga af himmelen**

med

med härskri, och öfwerängels röst, och med Guds basun; och de böde i Christo skola upstå i förstone, bärefter wi som lefwe, och i det fall igenblifwe, warde tillike med dem borttagne i skyn emot HErren i wäddret: ja, hos Matthäus står, at han skal skilja sären ifrån getren, det är de Gudfruktige från de ögudagtige: de förre skal han ställa på sin högra sida, de sednare på sin wenstra, likasom det skeddde i stora Wäddet uti Jerusalem med parter, som erkändes eller salsfätes. Här af kan man göra sig följande begrep om detta Gudomeliga uttåg, at

Först skal HErren Kristus stiga neder af himmelen, med uphögd och förklarad lekamen, ledsad af hele Ängla-troppen, som i synlig måtta gör honom salskap, och sprider sig i wisse flockar, anförde af sine öfweränglar: doch så, at den store Försten Michael har befålet öfwer hela skaran, som med härskri uppfyller alla jordens hörn och winklär.

Därpå skal denna Gudomeliga swite stadna uti lustens obegripeliga rymder: då hufvudet för himla-troppen håller estersöjande tal.

Änglar och öfweränglar, som faret öfwer werldens omäteliga sålt, och ändteligen hunnet til en planet, som wäntar i dag sit öfwenlyr, och sina byggares öde: fatter med dronen mit tal, och gifwer agt på min tunga.

På min altranädigste HErres wägnar, bjuder jag Michael, Förste för all kreatur, och den Allmäktiges tjenare, Throner, Förstendömen och Wälsigheter, Seraphim och Cherubim, Änglar och öfweränglar, at höra mina ordres.

Ddd 2

Ga-

Gabriel, du som förkunnat människjones Sott wid des afsele, för an förste flocken, tag vägen åt Jerusalem. Öfweränglar af samma rang, leds sager medelflockarne. Throner och Wäldigheters, ställer er wid Domarens sidor: Seraphim, flyger före edar Konung: Cherubim, följer efter och besräcker den Allrhögstes väg. Det är jag, som står för huswud-hären. Öfweränglar, Ariel och Samheribs bana, styrer eftertropparne! blåser med basuner i luftens höga rymder, sjunger en lofsång åt den Rättfärdige, och firer den Heliges högtid. Spridd er inom en minut öfwer himmels fyra wäder, och ropet högt öfwer berg och haf, öfwer klippor, städer och byar: **Människjones Son är kommen i sit Majestet. Herrens dag är uppgången. Waker up, i döde; reder eder til, i som lefwen! Skäder honom, som är, och som war, och som kommer, at sitta dom öfwer werlden.** När de döde upstade, i kraft af min nådigste Herres ord, och i sin alla kyrkor upfylta, alla kyrkogårdar omringade med nyfödda klarheter: så rese hwar Förste til sit landkap med des underhafwande här, och lyfte hwar Ängel up i en sky, ja, före med sig til Judiska landet, et antal af några 1000; och låte den ensaldige, men ubilste människjo-anden uträkna, huru denna anstalt är mögelig. När i sedan hurnet fram til den store Rings-platsen med edra falla eller olyksalliga bördor, så weter kännemärket på gode och onde kärswar. En fast och lysande kropp, som äger Ängla-lättchet, bärgar en utwald själ: de för

förbannade hafwa en lös, doch oförgångelig, lefamen, som qwäljes af sselfwa tyngden. Släpper allesamman i lusten wid Jerusalem: kaster edra knippen ifrån er, när i kommet midt öfwer domplatsen: låter falla, hwad falla wil. Detta är hemligheten i upståndelsen.

Men Cherubim hälle wakt, och gifwe gran agtning, at hwar och en blifwer stånd i sit asmätta rum. Ty en annan klarhet hafwer Johannes Doparen, en annan Doctor Luther, en annan Hiffias, en annan Gustaf Adolph. I store Änglar, som ej hafwen commando i dag, sjunger den Heliges ära, och uplyfter den Alsmågtiges pris.

Så talar den store Försten Michael: därpå swingar sig hela himmelska Herskapet närmare til jordens yta, och förkunnar öfwerjudt Öfwerdomarens ankomst. I det samma spela de himmelske basuner, hisseliga dunder höras, ja blixt och elds-lågor sträma de dödelige, som skola än mer förwänas, när de döde uprefas genom den Alsmågtiges hand, och de sselfwe i et ögnablick förwandlas. Änglarne skola då samla tilhopa från fyra himmels wäder alt, hwad oförgångeligt är, och föra det bort i en sky til domplatsen. Där skola människjorna häfwa sina ögon up, och känna igen människjones Son, klädd i sit Majestet, midt ibland Himla-hären. Det förstas af Pauli ord i I Thess. 4, at de lyksalige uplyftas, eller snarare qwarblifwa i lusten hos deras salighets Höfdinge, då de olyksalige stadna på jorden: hwarföre Domaren beqwämligen fattar den stålning, at de sednare

stå på des wenstra, och de förre på des högra sida. Stadner nu med edra tankar, och låter edar inbillning håsta mindre wid dessa anskalter, än selskapsdomslutet.

Ingen dödlig kan föreställa en så Gudomelig Taleman. Samler, alle werldens wise, alle witerhets måstare, hwad konst och natur nånsin frambragt: hwad wil det betyda mot det Majestet, som öfwer hela werlden ljuder på den dagen? At tala i Jesu namn, är för en Ängel altför högh, ännu mera för mig; men at lemna något begrep af selskaps ämnet, är alt hwad jag wägar. När då Öfwerdomaren sitter på sin stol, och alla folk äro samlade, så inbillar eder, at han öpnar sin mund i följande tal.

Hörer, i himlar, och du jord, satta med öronen: ty Skaparen talar.

Jag Jesus Christus, som sagt i begynnelsen: warde himmel och jord, och de wordo: jag som sagt i denna förskräckeliga stund; Kommer igen, i människors barn; och j ären församlade; eller huru? Andteligen är jag kommen at hålla min dom. Nåd och sanning hafwa rikeligen bodt när eder: men creaturens missbruk är mig ej förbold. Omfeliga kråk hafwa städt emot min affigt. En hisfelig råst är berammad öfwer naturen, och denne dag är helgad at min rättfärdighet.

Frögder eder, mine barn, som stå på min högra sida; och åter säger jag: Frögder eder. In eder tro är lutrad i bepröfwelsens ugn, och är sunnen kosteligare, än det renaste guldet. Genom mig
hafwen

hafwen i upfylt lagen: ty i hafwen trodt. Det är jag, som förklarar er för rättfärdige. Eder himmel är tilredd, och i min Faders hus äro många boningar. Så kommer, i wälsignade, och warer et måt för min ewiga kärlek. Juswaste panter, som jag södt med wända, telningar upswarne wid mit kors, frukter af min hägnade wingård! o mine wänner och slågtingar! Huru hemtar jag med en salig känsla dessa knippen i de himmelska labor.

I trogne witnen, som buret mina befallningar, och gådt dit jag åst! Edra gerningar få sin lön. De tala ock om er tro. Eder lära wann af edert lefwerne. Edra namn äro teknade i denna bok, och edra högfåten äro lysande.

I Konungar, mine tjenare, som sthddat för-tjenst, och hämnat den förtrykte, i som stapat rätt, som wärdat den eländige, som hämnat öfwerwäld, och låtet wördas et rättfärdigt ord, tager här nya kronor. Det är icke nog, at i regerat med mig i tiden; si jag gör eder til Förstar och Konungar i ewighet.

I Kaffare i mit Rike, som jag förtrodt dessa torfwor, i hafwen doch wärderat min nåd högre än jordklimpen; i hafwen klädt de nafne, mättat de hungrige, gifwet de torstige dricka, för mit namn Kul. I gode tjenare, i en ringa ting hafwen i trogne waret; går i min Faders glädje.

I föragtade Guds barn, i Martyrer och bekännare, i som taget mit kors och buret det med tålmod; hafwen i fast er wid mina löften, så är

nu tid, at gifwa dem glädje, som bedröfwats: Går i min rolighet! Ja, allesamman, som denne himmel bärgar, hafwen i ålskat rätt, hafwen i erkänt min rättfärdighet, hafwen i långtat efter min salighet, med et ord, hafwen i ej försmådt de rätta bröllops-klädren, så smaker i dag min Natward, och njuter i ewighet mit Paradis. I Skolen måttas af barmhärtighet, och drufne warda af min kärlek. Edra ljus skola tändas, edra hjertan lysas; i Skolen skåda mig, som jag är, och se mit ansigte utan ånda. Änglar skola göra eder salskap: wälkomne til min och edar Fader! Kommer och tager himmelska och oförgångeliga Patter! Jag Herren sadet.

När denna dom såltes öfwer de utwalde, upgär en klar blixt öfwer alla himmelens hörn, et litet donder höres, och naturen tyckes frögda sig. I det samma rörer Domaren sin stol, och hela jorden darrar, stjernorna blifwa dunkla och mista sin sken, solen blyes och månen blifwer röd: ty den Rättfärdige ser wred ut. Han kastar några blickar ner åt Jerusalem; jorden och djeflarne båswa: han tältalar de ogudagtige; och de falla ner af förskräckelse.

Dycksaliga mål för min ewärdeliga ogunst, usle maskar, som föragtat min nåd, och kastat i wädret mina bannor. Edart helstiwete suder, och fördömmelsen kokar i des afgrund. Doch skal ingen dömas ohörd, utan min rättwisa skal se tillfyllest. Nu wäl, i ogerningsmän! hemfökningsens stund är kommen, olycknes dag är uppgången. I hafwen

men förtrampat min lag, och ofkärat min Guds-tjenst: Efter lag skolen i dömas. Edra geruingar äro upskrefna, och intet är fördolt för mina ögon. I Skolen dö för edra synder, och straffas för edra misgärningar. Min förtjenst hafwen i försakat: eder skal wedergållas efter er egen. Kommer fram, i afgudadyrkare, hörer min dom, i falske Propheter! ty min wrede förgrimmar sig öfwer eder. Mahometh, du stygge ledare, du har waret en försörare, och de som sig leda låret, äro förtappade. Es. 9. Gack med dine wederlikar i den djupaste afgrunden! I syndare mot nådens Ande, tager emot edar dom. Träd fram, Pharaos! följer med, i Pharisaer! Edar lott är i den brinnande sjön. Gif agt, du försmådeliga hop, som sagt af hjertat, ej allenast i dit hjerta: det är ingen Gud. Din försmädelse gick längre än djeflarnes. Därföre är domen icke sen, och fördömmelsen öfwer icke. I som förnekat mit namn, för jordiska afsigter, weten i edar dom? Samnerliga säger jag eder: I hafwen uplyste waret, och smakat den himmelska gåfwan, och delagtige waret af den Helige Ande: I hafwen mig på nytt försåst, och för spott hållet: i hafwen förtrampat mit Evangelium, och mit namn ej widkänt in för människor. Jag kanner eder icke, jag förnekar er i dag och i all ewighet. We eder, i Påfwar, som uphäfwet och upkastat er öfwer alt det Gud är, som gjort edra kreatur til Herrar öfwer stora rikedomar, och utskiftat dem landet til lön. I Skolen lesiwande kastas i den brinnande sjön, som röker af eld och swaf-

wel. We eder, j Jesuiter, i swarte djestlar, som swuret wid fördömda bullor, och ej wid mit ord; j hafwen savet kring watten och land, at göra en Profesyt, och gjort honom til helswetes barn, dubbelt mer än j sjelfwe ären. We eder, j Prestier, som tillslutet Himmetrike för människjor: j gån icke dår sjelfwe in, och ändre tillstadden j icke at ingå. We eder, alle Skriftlärde, som wrängt lagen, och stulet mit ord. Jag skal spisa eder med malört, och gifwa eder galla at dricka. We eder, j jordrikes Konungar, som wändt rätten i galla, och rådwisones frukt i malört. J hafwen sagt: Åre wi icke mäktige nog? Si edart wälde är alt, och tyranniet hafwer en ända; men fördömmelsen waker i edra samweten, och häanden hänger öfwer edra hjessar. We eder, som formerat edart gods med annars mans Skade! huru länge hafwer det warat? Edra synder hafwa skriat up til himmelen. We eder, j obarmhårtige, som strattat at den eländige, och sedt den usle öfwer axel. Dom utan barmhårtighet skal eder öfwergå, som ingen barmhårtighet gjort hafwen. Nu wäl, j rike, gråter och tjuter öfwer eder uselhet! edra rikedomar äro förrotnade, edra kläder äro upåtne af mal. Edart guld och silfwer är förrostat, och skal upåta edart fött som en eld. Se, arbetarenas lön, hwilken i dem swifliga ifrån haft, ropar; och deras rop är inkommet i hErren Zebaots öron. J hafwen leswat i fräselighet på jorden, och haft edar wällust: j hafwen dömt och dödat den Rättsfärdige; och han hafwer eder intet emotståndet. Si nu plågens j, och han

han hafwer hugnad. Nå, til helswetes med eder alle, som bedrifwet körsens gerningar, hörkarlar, bolare, orenlige, lösaagtige, trockarlar, tråtgirige, partimafare, mördare, drinfare, strossare; ty jag hafwer sagt eder tilförene, och säger nu til et slut, at j som sådant gjort in til ändan, j skolen icke ärfwa mit rike. Wiker härifrån, och ser icke mer mit ansigte, alle ogerningsmän, af hwad namn j ären, Judar, Mahometaner, Hedningar och Christne, owärdige Christne, som mit namn ohelgat, och Testamentsens blod för orent agtat! Wiker härifrån allesamman, och sjunker ner i edert helswete. Jag hErren sadet.

Knapt har den wrede Domaren fält denna försafeliga dom, innan en förskräckelig eld lyser öfwer hela jordklotet, och de fördömda sinna i sit eld-haf. J det samma talar han de fördömda ånglar til, som ännu swäfswa öfwer helswetes yta: Farer ned, j förbannade, i den djupesta afgrunds dy, och ser icke mer mit ansigte. Du stygge mörksens förste, har du åstundat et syndigt herradöme, så njut din usla höghet. Ewinnerligt qual stadfäste din eländes thron, och en odödelig mask ware din spira. Förgås, förgås, öfwerträdelsens förste, och warde til skam ewinnerligen med sit syndiga herkap! Men ära ware Gud i ewighet, och denna dom likaledes, samt alle djestlar och människjor efter deras gerningar! Jag hErren sadet.

Så talar den Rättsfärdige: Så ljuder det yttersta domsens ord. Hörer nu til, j som leswen! swarer mig, j ogudågtige.

Mån icke eder stolthet återwänder, mån icke mot det sjunker, när emot all eder uträkning, och midt under er säkerhet, himla-hwalswot remnar, och himmelens stoder skälwa, när jorden brakar och darrar, des grundwalar bäfwa, och hela klotet raggat hit och dit? Skola icke de starke Andar förgruswa sig, när himmelen glimmar af Ängla-sten, när magter, throner och wäldigheter med anskri och basuner fylla alla jordens hörn, och Herren öfwer hela werlden warder framsarandes, som en rese? Skola icke fritänkare dö af försträckelse, när djeflarne ur afgrunden komma fram, när alla grifter öppnas, när benen framla och ramla, och det spökar i alla Ryrkogårdar? När jorden och hafwet återgifwa sina rof, och tilbaka räkna de multnade statter, som de ruswat i sina gömen? Huru skola icke de begabbare förtwisla, när de finna sig förwandlade i et ögnablick, och föras genom et brusande wäder til samleplatsen? Hwad eländes ras skal icke förgöra de ogudagtige, när de så se djeflar, likasom hästedrifter, frampißas af Änglar, och sig selswe med et förbannat mörksens herkap sättas i samma rangordning? Andå när bökren öppnas, när samwetet får sin bödel, när en försträckelig domr afkunnas, när de himmelska ljusen stofna, när Guds wredes eldar wisa sig, när stjernorna falla neder, d. å. när ohörda himmels-teken märkas, när Elementerna smälta af heta, när jorden gapar up här, står i ljusan låga där, och de förbannade hafit helfwete. Hwad hisseligt strän, hwad gnistan och jänner, hwad obefskrifweligt qwal, när roten

af

af deras plågor upgår ifrån ewighet til ewighet? Men wi lemne dem i plågorumet, där deras mass aldrig dö, och elden ej utstofnar. Wi låte dem klåda Guds wredes stoft, och ledsage imedlertid de frome til sina himla-boningar.

Hwad Nytt i Staden?

Korta Stads-nyheter.

Winter-Tings Terminerne för år 1761.

Uti Håradshöfdingens, Herr Niclas Brunieansons Jurisdiction blifwa Åstembe och östra Hisingrs Hårad i Gästgifsware-gården Kärra den 29 Januarii: Inlands Torpe-Hårad uti Gästgifswaregården Holm den 17 Februarii: Inlands södra dito uti Staden Kongålf den 23 dito: Westra Hisingrs Hårad i Färjestaden Wedbacka den 6 Martii upfallade.

Göteborgske Wexelcourset.

Onsdagen, den 3 December.

London	-	-	70 $\frac{1}{2}$	-	-	Dal. R:mt.
Hamburg	-	-	72 $\frac{1}{4}$	-	-	M: f R:mt.

Antkomne äro Skepparne Årswed Liberg ifrån Hull med litet ost och smör, och Johan Jacob Dierfson ifrån Crofwik med salt.

Uti

Utgångne äro Skepparne Hans Lambert til St. Sebastian med Ostindiskt gods, stål och bräder, Lorents Bagge til Hull med järn och bräder. **Helsingör.** Den 25 November afgingo Skepparne Lars Arvedson ifrån Memel til Görheborg med råg. Den 26. Oluf Helman ifrån Stockholm til Amsterdam med järn. Den 28. Johan Niskner, Nils Peterson och Anders Kemppe ifrån Görheborg til Stockholm, Dansig och Carlscrona med sill. Den 29. Simon Ledin och Jon Wildbore ifrån Stockholm til England med tjära och järn. Den 30. Peter Johanson och Johan Helman ifrån Stockholm til London och Lissabon med alun, Olof Sjolin ifrån Stockholm til Görheborg med styckgods, Lars Heljeson ifrån Wisby til Görheborg med kalk, Nils Natton ifrån Christianstad til Rouen med alun, Gustaf Söderman och Anders Molitor ifrån Åbo til Cartagena och Cadix med bräder, Israel Peldan ifrån Åbo til Port-a-Port med tjära, och Jonas Sman ifrån Gelle til Lissabon med bräder. Den 1 December Christoffer Busch ifrån Stockholm til Lissabon med bräder, Thore Dalberg och Nils Marsen ifrån Wisby til Marstrand och Görheborg med kalk, Jonas Lissa ifrån Görheborg til Calmar med sill. Den 2. Daniel E. Zicherman ifrån Stockholm til Amsterdam med järn.

Små Kyrko-tidningar.

I Svenska Församlingen äro ifrån den 4 til den 11 dennes födde i Gofse- och 4 Slickobarn: Wigde

de

de Herr Olof Esberg och Jungfru Christina Jean-son, Waktmästaren wid Sjömans-huset Christo-pher Mörk och Enkefrun Maria Reuterfelt: Dö- de Enkan Brita Wettergren af ålderdoms- swag- het, och Pigan Stina Strömstedt af feber.

I Tyska församlingen wigde Handelsmannen, Herr Eric Kullman, och Jungfru Anna Margareta Jönsson.

I Kronhus-Församlingen födt 1 barn: Wigde Soldaten Johan Hultgren och Pigan Brita Nils- dotter: Död Soldat-Enkan Ingrid Scherman, 50 år gammal, af bröstssuka.

Rundgörelser.

Följande är insändt, och inryckes på begäran: En ärlig karl, hwilken njuter bättre lugn i egne, än andras tankar, undanber sig et obilligt omdö- me. För en wädelig resa plågar ej gästgäwren swara; och klippan kan ej springa undan för stöp- pet, när wågorna rafa. Med et ord, ingen bör lida för andras mistag. Man har ofta sedt hela guldstycken, utan at begära et uns; ick des min- dre undrar ingen på råfwen, som sade sig nara twungen, at bita gäsen. Af detta wakra gali- mathias förstår jag aldrig et ord.

En lärde, eller hwad säger jag? en uti Natu- ral-historien och Deconomien wäl bewandrad Per- son, åstundar en någorlunda fördelagtig con dition här på orten; helst om disciplarne wisja resa til Angeland. Uttryckeligare kundskap kan ej lemnas, utan

utan

utan mundteligen; och kan jag med all säkerhet recommendera sökanden.

Et parti af nyligen ifrån Spanien inkomme baggar och tackor, kommer den 18 dennes uppå Herr Peter Bagges Tegelbruk, genom offentlig aucion at försäljas.

Hos Herr Johan And. Lamberg finnes til köps, utom alt annat wanligt, nyligen inkommen Ängelsk ost, cardus-robak och confect-russin uti krukor, jämte risgryn i parti, alt til billigaste pris.

Ännu kommer en Concert at före Jul upföras, och består af 2 Trior Gasparini, samt en Solo på Violin och Flöte-traversiere. Desutan får man 2 Chorer wid samma tillfälle.

Äfkilliga skrifter äro för någon tid insände, såsom Leifvernes-beskrifningar öfwer samtelige Kyrkoherdarne i Kongäls, af Adjuncten i Lundby, Herr Sew. Ström; berättelse om några synder i Säfwe Pastorat på Hisingen, jämte et förslag, at med tilhjelp af hundar uplösa nedgräfne statter, af Adjuncten i Säfwe, Herr Joh. Lindman; at förtiga mycket annat, som jag sparar til början af nästa ärgång; hwaruppå pränumeratien erlægges med 5 Dal. Sine hos mig här i Staden, och på Postcontoiren i de öfrige Städer. Exemplaren för innewarande äro råtnu medtagne: af förste ärgången är intet öfwer.

Göteborgska Sagasinet.

Ördagen, den 20 December 1760.

Öidare Fortsättning af Brevvet,
N:o 47, 49 och 50.

När de utvalde städat sine försöjares ofärd, och smakat den tilfyllestgörelse, som nit för Guds ära, och en helig affly för en ogudaktig hop medgifwer; så skola de instämma i denna lofsång: Halleluja, salighet och pris, ära och kraft, ware HERren wår Gud: ty hans domar äro sanne och rätte, Uppenb. 19: 1. Ändteligen har han råtfärdigat sina göromål, och fredat sin ära. Skämens, i seta kor och hela werldens bockar! usle tyranner, dölsjer eder. Sen i wål, huru lyckans hjul är omwändt, huru wi föragtade Guds barn gjort et bättre byte? Prisad ware HERren, som fört oss genom hwarjehanda öden, rätte påkörare och wägwisare för ohörsame! prisad ware HERren, som kallat oss ifrån mörker til ljus, som klädt oss i härlighet, och beredt oss en himmel! HERre, din stränghet och nåd äro lika. Du låter

Eee

de